

(ก)

สารบัญ

ลำดับ บทที่	เรื่อง	หน้า
๑	บททั่วไป	๑
	๑. การดำเนินการสอบสวน	๑
	๒. คำสั่งสำนวนการสอบสวนของพนักงานอัยการ	๒
	๓. การสอบสวน	๒
	๔. การสืบสวน	๔
	๕. ข้อแตกต่างการสืบสวนและการสอบสวน	๕
๒	ผู้เสียหาย	๕
	๑. ผู้เสียหาย	๕
	๒. ผู้เสียหายในความผิดฐานฉ้อโกง	๑๐
	๓. ผู้เสียหายในความผิดฐานแจ้งความเท็จ	๑๓
	๔. ผู้เสียหายในความผิดฐานเบี่ยงความเท็จและแสดง พยานหลักฐานอันเป็นเท็จ	๑๕
	๕. ผู้เสียหายในความผิดฐานลักทรัพย์ ทำให้เสียทรัพย์และ บุกรุก	๑๗
	๖. ผู้เสียหายในความผิดฐานข่มขืน	๑๕
	๗. ผู้เสียหายในความผิดเกี่ยวกับเอกสาร	๒๒
	๘. ผู้เสียหายในความผิดฐานเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดย มิชอบ	๒๔
	๙. ผู้เสียหายในความผิดตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิด จากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔	๒๕
	๑๐. ความผิดที่รัฐเท่านั้นเป็นผู้เสียหาย	๒๗

(ข)

ลำดับ

เรื่อง

หน้า

๑๑. ผู้เสียหายโดยนิตินัย

๒๕

๑๑.๑ บุคคลที่มีส่วนในการกระทำผิดด้วย ไม่ว่าจะเป็น
เป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุนหรือมีส่วน
ประมาท

๒๕

๑๑.๒ บุคคลที่สมัครใจเข้าร่วมวิวาทต่อสู้ทำร้ายซึ่งกัน
และกัน

๓๑

๑๑.๓ บุคคลที่สมัครใจยินยอมให้ผู้อื่นกระทำผิด

๓๑

๑๑.๔ ผู้ที่กระทำการโดยมีวัตถุประสงค์เป็นการ
ต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมาย เป็นการพนันวิสัย
หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือ
ศีลธรรมอันดีของประชาชน

๓๒

บทที่ ๓ ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหาย

๓๕

๑. อำนาจจัดการแทนหญิงมีสามี

๓๕

๒. ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายโดยตรง

๓๖

๒.๑ บุคคลผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เยาว์และผู้
ไร้ความสามารถ

๓๖

๒.๒ บุคคลผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายซึ่งถูกทำ
ร้ายถึงตาย หรือบาดเจ็บจนไม่สามารถจะ
จัดการเองได้

๓๘

๒.๓ บุคคลผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล

๔๐

๓. ผู้แทนเฉพาะคดี

๓๖

บทที่ ๔ คำร้องทุกข์

๔๕

๑. คำร้องทุกข์

๔๕

(ค)

ลำดับ

เรื่อง

หน้า

๒.	หลักเกณฑ์ของคำร้องทุกข์	๔๕
๓.	ผู้มีอำนาจรับคำร้องทุกข์	๔๕
๔.	วิธีการร้องทุกข์	๔๕
๕.	ข้อความของการร้องทุกข์	๔๖
๖.	การร้องทุกข์ด้วยปาก	๔๖
๗.	การร้องทุกข์ด้วยหนังสือ	๔๖
๘.	คำร้องทุกข์ตามระเบียบ	๕๖
๙.	การแก้คำร้องทุกข์	๔๗
๑๐.	การถอนคำร้องทุกข์	๔๗
๑๑.	ผลของการถอนคำร้องทุกข์	๔๘
๑๒.	การมอบอำนาจให้ร้องทุกข์	๔๙
๑๓.	กรณีที่ไม่ถือว่าเป็นคำร้องทุกข์	๕๓
๑๔.	คำกล่าวโทษ	๕๘
๑๕.	ข้อแตกต่างระหว่างคำร้องทุกข์และคำกล่าวโทษ	๕๙
๑๖.	ความผิดอาญาแผ่นดิน	๖๒
๑๗.	ความผิดต่อส่วนตัว	๖๒
๑๘.	การขอความในคดีอาญา	๖๒

บทที่ ๕

หลักการบันทึก

๑.	การบันทึก	๖๓
๒.	การใช้ล่ามแปล	๖๕
๓.	การมอบอำนาจ	๗๐
๔.	การดำเนินคดีอาญากับนิติบุคคล	๗๖

ลำดับ	(ง) เรื่อง	หน้า
บทที่ ๖	พนักงานสอบสวน	๗๕
	๑. พนักงานสอบสวน	๗๕
	๒. เขตอำนาจการสอบสวน	๘๑
	๒.๑ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในกรณีเกิดเหตุความผิดตามปกติ	๘๑
	๒.๒ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในกรณีความผิดที่เกี่ยวข้องกันหลายท้องที่	๘๓
	๒.๓ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในกรณีความผิดเกิดนอกราชอาณาจักร	๘๔
	๒.๔ พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในกรณีไม่แน่ว่าผู้ใดเป็นผู้รับผิดชอบ	๘๔
บทที่ ๗	อำนาจของพนักงานสอบสวน	๘๗
	๑. รวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้	๘๗
	๒. มีอำนาจตรวจ	๘๘
	๓. มีอำนาจค้น	๘๘
	๔. มีอำนาจออกหมายเรียกบุคคล	๘๘
	๕. มีอำนาจยึด	๘๘
	๖. อำนาจสอบสวนผู้เสียหายหรือพยาน	๑๐๐
	๗. อำนาจสอบผู้ต้องหา	๑๐๒
	๘. อำนาจตรวจพิสูจน์บุคคล วัตถุหรือเอกสารทางวิทยาศาสตร์	๑๑๑
	๙. อำนาจอื่น ๆ ของพนักงานสอบสวน	๑๑๒
บทที่ ๘	การสอบสวนผู้เสียหาย พยาน และผู้ต้องหา	๑๑๗
	๑. การสอบสวนที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งทำให้พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้อง	๑๑๗

(จ)

ลำดับ

เรื่อง

หน้า

๒. ประเด็นการสอบสวนปากคำผู้เสียหายหรือพยาน ๑๑๘
๓. การสอบสวนผู้เสียหายหรือพยานที่มีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ๑๒๒
๔. การสอบสวนผู้ต้องหา ๑๒๕
 - ๔.๑ สิทธิของผู้ต้องหาตามกฎหมาย ๑๒๕
 - ๔.๒ ประเด็นการสอบสวนผู้ต้องหา ๑๒๕
 - ๔.๓ การสอบสวนผู้ต้องหาอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ๑๓๔
 - ๔.๔ การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนในการสอบสวนผู้ต้องหาอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ๑๓๕

๕. ข้อแตกต่างของข้อกล่าวหา ข้อหาและฐานความผิด ๑๓๗

บทที่ ๕

การจับ การรับมอบตัว และการแจ้งข้อหา ๑๔๕

๑. การจับโดยเจ้าพนักงาน ๑๔๕
๒. การจับโดยราษฎร ๑๔๗
๓. การรับมอบตัวผู้ถูกจับ ๑๔๘
๔. คำรับสารภาพของผู้ถูกจับ ๑๔๙
๕. การสอบปากคำผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวน ๑๕๐
๖. การแจ้งข้อหาผู้ต้องหาในชั้นพนักงานสอบสวน ๑๕๑

บทที่ ๑๐

การควบคุมผู้ต้องหาในอำนาจของพนักงานสอบสวน ๑๕๓

๑. การควบคุมผู้ถูกจับตามวิธีการเพื่อความปลอดภัยของพนักงานสอบสวน ๑๕๓
๒. การควบคุมผู้ต้องหาในคดีลหุโทษของพนักงานสอบสวน ๑๕๔
๓. การควบคุมผู้ต้องหาในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวง ๑๕๕
 - ๓.๑ ผู้ต้องหาถูกจับกุมตัว ๑๖๑

ลำดับ

(ก)

เรื่อง

หน้า

๓.๒	ผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวน(ไม่มี การจับกุม)	๑๖๓
๔.	การควบคุมผู้ต้องหาในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาล อาญาหรือศาลจังหวัด	๑๖๔
๔.๑	ผู้ต้องหาไม่ได้รับการปล่อยชั่วคราวในชั้น พนักงานสอบสวน	๑๖๖
๔.๒	ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวในชั้น พนักงานสอบสวน	๑๖๘
๕.	การควบคุมผู้ต้องหาในคดีที่อยู่ในอำนาจศาล เยาวชนและครอบครัว	๑๗๐
-	การดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่เป็นเด็กหรือ เยาวชน	๑๗๑
-	ขั้นตอนการจับกุมเด็กหรือเยาวชน	๑๗๒
-	การถามปากคำ(การสอบสวน)ผู้ต้องหาที่ เป็นเด็กหรือเยาวชน	๑๗๓
-	การตรวจสอบการจับเด็กหรือเยาวชนโดย ศาล	๑๗๕
-	การดำเนินคดีกับเด็กที่กระทำผิดอายุไม่ เกิน ๑๐ ปีบริบูรณ์	๑๗๖
-	สำนวนการสอบสวนคดีเด็กที่กระทำผิด อายุไม่เกิน ๑๐ ปีบริบูรณ์	๑๗๗
-	การฟ้องผู้ต้องหาคดีที่อยู่ในอำนาจศาล เยาวชนและครอบครัว	๑๗๘

(๕)

ลำดับ

เรื่อง

หน้า

๖.	การควบคุมผู้ต้องหาในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร	๑๘๓
๖.๑	บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร	๑๘๓
๖.๒	คดีที่ไม่อยู่ในอำนาจศาลทหาร	๑๘๔
๖.๓	ผู้มีอำนาจสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นทหาร กระทำผิดคดีอาญา	๑๘๕
๖.๔	อำนาจการควบคุมผู้ต้องหาที่เป็นทหารใน ชั้นพนักงานสอบสวน	๑๘๖
๖.๕	สิทธิของผู้ต้องหาที่เป็นทหาร	๑๘๖

บทที่

๑๑

วันกระทำความผิด, อายุความ

๑๘๗

๑.	วันกระทำความผิด	๑๘๗
๒.	อายุความฟ้องคดีอาญา	๑๘๘
๓.	อายุความร้องทุกข์ในคดีความผิดอันยอมความได้	๑๙๐
๔.	อายุความคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องคดีอาญา	๑๙๒
๕.	การฟ้องเพิ่มโทษหรือการฟ้องบวกโทษ	๑๙๓
๖.	การขอสืบพยานในคดีอาญาไว้ก่อน	๑๙๗
๖.๑	การขอสืบพยานไว้ก่อนฟ้องคดีต่อศาล	๑๙๗
๖.๒	การขอสืบพยานไว้ก่อนถึงกำหนดวันนัด สืบพยาน	๒๐๐

บทที่

๑๒.

การชั้นสูตรพลิกศพ

๒๐๓

๑.	เหตุในการชั้นสูตรพลิกศพ	๒๐๕
๒.	การปฏิบัติเกี่ยวกับการชั้นสูตรพลิกศพ	๒๑๐
๓.	การชั้นสูตรพลิกศพกรณีพิเศษ	๒๑๐

(๗)

ลำดับ

เรื่อง

หน้า

๔. การปฏิบัติในการชั้นสูตรพริกสหกรณ์พิเศษ ๒๑๑
๕. การทำสำนวนการสอบสวนในกรณีมีการชั้นสูตรพริกสหกรณ์พิเศษตาม มาตรา ๑๕๕/๑ ๒๑๒
๖. ข้อหาหรือแนวทางการขอขยายเวลาการสอบสวนคดีชั้นสูตรพริกสหกรณ์ ๒๑๕

บทที่ ๑๓

การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นพนักงานสอบสวน ๒๑๓

๑. สาระสำคัญของสัญญาปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา ๒๑๘
๒. สัญญาประกันสิ้นสุดเมื่อใด ๒๑๙
๓. ขั้นตอนการปฏิบัติกรณีนายประกันผิดสัญญาประกัน ๒๑๙
๔. หน้าที่ของนายตำรวจติดต่oprะสานงานในการฟ้องแพ่งฐานผิดสัญญาประกัน ๒๒๑

บทที่ ๑๔.

การเปรียบเทียบคดีอาญา ๒๓๑

๑. หลักเกณฑ์การเปรียบเทียบคดีอาญา ๒๓๒
๒. วิธีการเปรียบเทียบ ๒๓๔
๓. บันที่การเปรียบเทียบ ๒๓๕
๔. ขอบกลางในคดีเปรียบเทียบ ๒๓๗
๕. การพิจารณาเปรียบเทียบของพนักงานอัยการ ๒๓๗

บทที่ ๑๕.

ขอบกลางในคดีอาญา ๒๔๓

๑. ทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานมีอำนาจยึดเป็นของกลาง ๒๔๓
๒. การขอคืนของกลาง ๒๕๕
๓. ของกลางและของส่วนตัวผู้ต้องหา ๒๕๙

(ณ)

เรื่อง

ลำดับ

หน้า

๔.	การขายทอดตลาด	๒๖๐
๕.	การเก็บรักษาของกลาง	๒๖๑
๖.	การคืนของกลางตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๘๕	๒๖๓
๗.	การขอรับของกลางไปเก็บรักษาระหว่างการสอบสวน ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๘๕/๑	๒๖๔

๘.	หลักเกณฑ์การคืนรถของกลางตาม พ.ร.บ. จราจรทาง บก พ.ศ. ๒๕๒๒	๒๖๗
๙.	การยึดรถยนต์ของกลางคดีรถบรรทุกน้ำหนักเกินอัตรา กำหนด เมื่อศาลสั่งริบ	๒๖๘
๑๐.	การคืนรถยนต์ของกลางซึ่งใช้ในการกระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	๒๖๘
๑๑.	การคืนรถยนต์ของกลางกรณีคู่กรณีโต้แย้งกรรมสิทธิ์	๒๗๐
๑๒.	ผู้ขับขี่ยรถยนต์ต้องมีสำเนาภาพถ่ายหนังสือแสดงการ จดทะเบียนรถติดตัวด้วยในขณะขับรถ	๒๗๑
๑๓.	การคืนของกลางที่ยึดจากโรงรับจำนำ	๒๗๒

บทที่ ๑๖.	เรื่องที่ควรรู้เกี่ยวกับการสอบสวน	๒๗๗
-----------	-----------------------------------	-----

๑.	การสรุปสำนวนไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด	๒๗๗
๒.	การสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานสอบสวน	๒๗๘
๓.	อำนาจคุมตัวผู้ต้องหากรณีขาดฝากขัง	๒๗๙
๔.	การออกหมายเรียกบุคคลต่างท้องที่ในคดีอาญา	๒๘๑
๕.	การส่งคำคู่ความในคดีแพ่ง	๒๘๒
๖.	การกันผู้ต้องหาเป็นพยาน	๒๘๓

ลำดับ	(ญ) เรื่อง	หน้า
	๖.๑ สาเหตุของการกันผู้ต้องหาเป็นพยาน	๒๘๓
	๖.๒ คดีที่จะกันผู้ต้องหาเป็นพยาน	๒๘๔
	๖.๓ ผู้มีอำนาจอนุญาตให้กันผู้ต้องหาเป็นพยาน	๒๘๕
	๖.๔ วิธีปฏิบัติในการกันผู้ต้องหาเป็นพยาน	๒๘๕
	๖.๕ การกันข้าราชการตำรวจผู้ร่วมกระทำผิดเป็นพยาน	๒๘๖
บทที่	๑๓. การสอบสวนคดีฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	๒๘๗
	๑. การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	๒๘๗
	๒. เงื่อนไขส่วนตัวของผู้กระทำผิด	๒๘๗
	๓. การปฏิบัติของพนักงานสอบสวน	๒๘๗
	๔. คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	๒๘๘
	๕. การปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน	๒๘๘
	๖. ระยะเวลาการฟื้นฟู	๒๘๘
บทที่	๑๔. มาตรการริบทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔	๒๘๘
	๑. พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔	๒๘๘
	๒. การดำเนินคดียาเสพติด	๓๐๐
	๓. บทบาทมาตรการริบทรัพย์สิน	๓๐๑
	๔. กระบวนการริบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้อง	๓๐๒
	๕. เครื่องมือสนับสนุนมาตรการริบทรัพย์สิน	๓๐๒

(ฉ)

ลำดับ

เรื่อง

หน้า

๖.	เงื่อนไขของกฎหมายที่สนับสนุนมาตรการ ริบทรัพย์สิน	๓๐๒
๗.	ข้อจำกัดของกฎหมาย	๓๐๓
๘.	การยึดหรืออายัด	๓๐๓
๙.	การจัดการทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัด	๓๐๓
๑๐.	การจัดการทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุน	๓๐๔
๑๑.	การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์	๓๐๔
๑๒.	การขอนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์	๓๐๔
๑๓.	การจ่ายเงินช่วยเหลือ	๓๐๕
๑๔.	การจ่ายเงินสินบนรางวัล	๓๐๕
๑๕.	ขั้นตอนการจ่ายเงินรางวัล	๓๐๕
๑๖.	การประสานการตรวจสอบทรัพย์สิน	๓๐๖
๑๗.	เงื่อนไขในการส่งตรวจสอบสวนทรัพย์สิน	๓๐๖
๑๘.	ทรัพย์สินที่ยึดไม่ได้	๓๐๗
๑๙.	แนวทางดำเนินการของพนักงานสอบสวน	๓๐๗
๒๐.	เอกสารประกอบการส่งตรวจสอบสวน	๓๐๗
๒๑.	แนวทางดำเนินการของพนักงานสอบสวนเมื่อมี คำสั่งตรวจสอบสวน	๓๐๘
๒๒.	การดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่	๓๐๘
๒๓.	การรวบรวมข้อมูล	๓๐๘
๒๔.	บทบาทของผู้สืบสวนจับกุม	๓๐๙
๒๕.	การประสานงานระหว่างผู้สืบสวนจับกุม พนักงาน สอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่	๓๐๙

บทที่ ๑๕. เปรียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญา

๓๑๑

ของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗

๑. การรับสำนวนรู้ตัวผู้กระทำผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ๓๑๑
๒. การรับสำนวนรู้ตัวผู้กระทำความผิด และผู้นั้นถูกควบคุม หรือขังอยู่หรือปล่อยตัวชั่วคราวหรือเชื่อว่าคงได้ตัวมาเมื่อ ออกหมายเรียก ๓๑๑
๓. การออกคำสั่งกรณีสิทธิฟ้องคดีอาญาจับ ๓๑๒
๔. หลักการทั่วไปในการตรวจพิจารณาสำนวน ๓๑๔
๕. การส่งคดีสำหรับผู้ต้องหาที่ยังเรียกหรือจับตัวไม่ได้ ๓๑๕
๖. การทบทวนความเห็นหรือคำสั่ง ๓๑๕
๗. การแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี ๓๑๕
๘. การดำเนินคดีผิดตัว ๓๑๖
๙. อำนาจสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานสอบสวน ๓๑๖
๑๐. การพิจารณาฐานความผิดและการแจ้งข้อหาเพิ่มเติม ๓๑๖
๑๑. การสอบสวนเพิ่มเติมก่อนมีความเห็นหรือคำสั่ง ๓๑๗
๑๒. การสั่งให้ส่งพยานมาเพื่อซักถาม ๓๑๗
๑๓. การคัดค้านขอคืนทรัพย์สินของกลาง ๓๑๘
๑๔. การแจ้งให้ปฏิบัติเกี่ยวกับของกลาง ๓๑๘
๑๕. หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการใช้ดุลพินิจสั่งไม่ฟ้อง ๓๑๘
๑๖. การกันผู้ต้องหาเป็นพยาน ๓๑๙
๑๗. การสอบสวนผู้ต้องหาที่สั่งไม่ฟ้องเป็นพยาน ๓๒๐
๑๘. วิธีปฏิบัติเมื่อมีคำสั่งไม่ฟ้อง ๓๒๐
๑๙. การแจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ๓๒๐

(จ)

ลำดับ

เรื่อง

หน้า

๒๐.	การสั่งการสอบสวนคดีไม่ปรากฏตัวผู้กระทำ ความผิด	๓๒๑
๒๑.	หลักการปฏิบัติในคดีเปรียบเทียบ	๓๒๑
๒๒.	การสั่งคดีเปรียบเทียบ	๓๒๒
๒๓.	สำนวนที่ผู้ต้องหาถูกคุมขังอยู่ในคดีอื่นที่เรือนจำซึ่ง อยู่ในเขตอำนาจศาลอื่น	๓๒๒
๒๔.	การนำพยานหลักฐานนอกสำนวนข้างสืบ	๓๒๓
๒๕.	พยานกลับคำ	๓๒๓
๒๖.	กรณีคดีเกินอำนาจศาลแขวงภายหลังยื่นฟ้องแล้ว	๓๒๔
๒๗.	การรับสำนวนที่ต้องขออนุญาตฟ้อง	๓๒๔
๒๘.	การเขียนความเห็นและคำสั่งสำนวนที่ต้องขอ อนุญาตฟ้อง	๓๒๔
๒๙.	วิธีปฏิบัติในการขออนุญาตฟ้อง	๓๒๕
๓๐.	วิธีปฏิบัติบางประการก่อนส่งสำนวนเพื่อขออนุญาต ฟ้อง	๓๒๕
๓๑.	การยื่นฟ้องคดีที่อัยการสูงสุดอนุญาตให้ฟ้อง	๓๒๕
๓๒.	การดำเนินการเมื่อผู้ต้องหาที่อัยการสูงสุดอนุญาตให้ ฟ้องไม่มาตามนัด	๓๒๖
๓๓.	กรณีที่ไม่ต้องขออนุญาตฟ้องผู้ต้องหา	๓๒๖
๓๔.	การแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ฟ้อง	๓๒๖
๓๕.	การสั่งคดีกรณีร้องขอความเป็นธรรม	๓๒๖
๓๖.	การสั่งคดีความผิดหลายฐานซึ่งเกี่ยวพันกัน	๓๒๗
๓๗.	แนวปฏิบัติของพนักงานอัยการเกี่ยวกับสำนวนการ สอบสวน	๓๒๙
๓๗.๑	ระยะเวลาในการรับสำนวน	๓๒๙

ลำดับ

เรื่อง

หน้า

๓๗.๒ จำนวนที่ผู้ต้องหาประกันตัวแต่พนักงาน
สอบสวนมิได้ส่งจำนวนภายในกำหนด
๖ เดือน หรือจำนวนที่พ้นกำหนดผิดฟ้อง
ครั้งสุดท้ายจะรับเป็นจำนวนประเภทใด

๓๒๕

ภาคผนวก

๓๓๓

๑. ข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และ
วิธีการเกี่ยวกับการออกคำสั่งหรือหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๔๘

๓๓๕

๒. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติและ
ประสานงาน กรณีทหารถูกหาว่ากระทำความผิดอาญา พ.ศ.
๒๕๔๔

๓๕๕

๓. ระเบียบราชการศาลทหาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๕

๓๖๗

๔. คำชี้แจงกรมพระธรรมนูญ เรื่องแนวทางปฏิบัติในการขอให้
ศาลทหารมีคำสั่งหรือออกหมายจับ หมายจับ และหมายค้น

๓๘๒

๕. ราชชื่อศาลทหารทั่วราชอาณาจักรที่เปิดทำการ

๓๙๔

๖. บันทึกแจ้งการจับกุมผู้ต้องหาเป็นเด็กไปยังสถานพินิจ

๓๙๖

๗. คำร้องขอผิดฟ้องผู้ต้องหาศาลเยาวชนฯ ครั้งที่ ๑

๓๙๙

๘. คำร้องขอผิดฟ้องผู้ต้องหาศาลเยาวชนฯ ครั้งที่ ๒

๔๐๑

๙. บันทึกคำให้การผู้ต้องหาที่ให้การรับสารภาพในศาลแขวง

๔๐๒

๑๐. คำร้องขอผิดฟ้องศาลแขวงฯ ครั้งที่ ๑

๔๐๕

๑๑. คำร้องขอผิดฟ้องศาลแขวงฯ ครั้งที่ ๑

๔๐๗

๑๒. คำร้องขอฝากขังศาลอาญาหรือศาลจังหวัด ครั้งที่ ๑

๔๐๘

๑๓. คำร้องขอฝากขังศาลอาญาหรือศาลจังหวัด ครั้งที่ ๒

๔๑๐

๑๔. คำร้องขอฝากขังศาลอาญาหรือศาลจังหวัด ครั้งที่ ๓

๔๑๑

(ฅ)

ลำดับ

เรื่อง

หน้า

๑๕. คำร้องขอฝากขังศาลอาญาหรือศาลจังหวัด ครั้งที่ ๔ ๔๑๒
๑๖. คำร้องขอฝากขังครั้งที่ ๑ ที่คัดค้านการประกันตัวผู้ต้องหา ๔๑๓
๑๗. คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งส่งตัวผู้ต้องหาไปฟื้นฟู ๔๑๕
๑๘. คำร้องขอยกคำร้องและขอรับตัวผู้ต้องหา ๔๑๗
๑๙. บันทึกการแจ้งสิทธิของผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาในชั้นรับมอบตัว ๔๑๘
๒๐. บันทึกผู้ต้องหาหรือผู้ถูกจับติดต่อญาติ ๔๒๐
๒๑. บันทึกการแจ้งสิทธิของผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ๔๒๒
๒๒. บันทึกการแจ้งข้อหา ๔๒๔
๒๓. บันทึกการแจ้งสิทธิของผู้เสียหายตาม ป.วิ.อ.มาตรา ๔๔/๑ ๔๒๕
๒๔. หนังสือแจ้งความคืบหน้าการสอบสวนคดีอาญา ๔๒๗
๒๕. คำร้องตรวจสอบการจับในศาลเยาวชนและครอบครัว ๔๓๐
- บรรณานุกรม ๔๓๓